

Pertrauka

Plungės Senamiesčio mokyklos laikraštis

2021 m. kovo 11 d.

*Sveikinu mokyklos bendruomenę su Kovo 11-ąja –
Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena.*

*Šia proga skatindamas kiekvieną tyloje prisiminti tuos,
kurie kovojo už mūsų Laisvę, išsaugojo viltį, kad bus atkurta
Lietuvos nepriklausomybė.*

*Branginkime didžiausią savo dovaną ir turtą – Laisvę.
Atsigręždami į mūsų Valstybės nueitą kelią ir kasdieniais darbais
kurdami jos ateitį būkime verti šios dovanos...*

Mokyklos direktorius Paulius Zakalskis

*Sveikinu visą
mūsų Senamiesčio
mokyklos
bendruomenę su
Kovo 11-ąja.
Dėkoju tiems, kurie
kovojo už mūsų
Nepriklausomybę.
Linkiu, kad ir Jūs
nepamirštumėte šios
dienos.*

*Mokinių tarybos vardu
– Julius Vičius*

Viltė Šeškauskytė (8a)

Apie Laisvę

Laisvė – tai kiekviename iš mūsų tūnantis praeities lašelis. Tai atsakomybė, kurią žmonės perduoda iš kartos į kartą. Tai šypsena, kurią mes dovanojame savo protėviams už jų kančias ir kovojimą. Tai valstybės gyvavimo pagrindas. Koks beprasmis ir suvaržytas gyvenimas būtų be Laisvės. Lyg paukštis, uždarytas narvelyje. Lyg gyvenimas be saulės danguje. Lyg širdis be džiaugsmo.

Nepriklausomoje valstybėje turime daug privalumų. Turime žodžio laisvę, niekas iš mūsų negali atimti to, kas mums priklauso, be priežasties ar už mūsų nuomonės skelbimą nepasodins už grotų, galime važiuoti, kur tik širdis geidžia... Nors ir atrodo, jog Laisvė niekur nepabėgs ir visą laiką bus gaunama lengva ranka, reikia nepamiršti dėl jos dirbti ir stengtis. Manau, pats stipriausias kovos už Laisvę pavyzdys yra partizanų kovos. Kiek jie kankinosi, stengėsi ir siekė Laisvės ne tik sau ir savo artimiesiems, bet taip pat ir ateities kartoms – mums. Jų užsispyrimas ir disciplina turėtų kiekvieną iš mūsų įkvėpti kovoti už savo ir mūsų mažosios valstybės Laisvę.

Laisvė yra mūsų visų kraujyje, tai mūsų siekiamybė, mūsų didžiausia vertybė.

Dovilė (8c)

Mes jais didžiuojamės!

Geografijos olimpiados „Mano gaublys“ prizininkai: **Matas Žutautas** (6d) – I vieta, **Martynas Lydis** (6d) – II vieta, **Perla Adomavičiūtė** (6c) – III vieta (mokytoja Gina Zieringienė); **Nojus Beinoras** (7b) – I vieta, **Andrius Ubartas** (7b) – I vieta (mokytoja Regina Adomavičienė); **Ernestas Lukšas** (7c) – II vieta (mokytoja G. Zieringienė); **Nojus Norvidas** (9a) – III vieta (mokytoja R. Adomavičienė).

Prof. Liudo Mažylio organizuotame eilėraščių ir esė konkurse „Švenčiu Lietuvą“ **Ieva Kungytė** (7c) 11-14 metų grupėje laimėjo I vietą. Mokytoja Rūta Paulikienė.

Rajoninėje istorijos olimpiadoje **Nojus Norvidas** (9a) užėmė I vietą. Mokytoja Daiva Vengalienė.

„Kalbų Kengūros“ projekte **Emilis Mitkus** (5d) lyderių ture laimėjo lyderių diplomą (mokytoja Vanda Kaniauskienė).

Respublikinio piešinių konkurso „Kas man yra ekologija“ prizininkės savo amžiaus grupėse: **Urtė Mikalauskaitė** (9a) – III vieta, **Mingailė Ališauskaitė** (5c) – III vieta. Mokytoja Aldona Bieliauskienė.

Rajoniniame piešinių konkurse „Korupcija moksleivių akimis“ **Rugilė Jundulaitė** (3b) laimėjo II vietą (mokytoja A. Bieliauskienė).

Rajoninėse lietuvių kalbos ir biologijos olimpiadose **Nojus Norvidas** (9a) užėmė III vietas. Mokytojos Daiva Rimkienė ir Irutė Šimkuvienė.

Rajoninėje fizikos olimpiadoje **Agnė Žiogaitė** (9c) ir **Nojus Norvidas** (9a) pelnė I vietas. Mokytoja Silva Kurlinkutė.

Rajoninėje matematikos olimpiadoje **Nojus Norvidas** (9a) užėmė I vietą (mokytoja Kristina Salienė), **Emilė Kėsaitė** (9c) – II vietą (mokytoja Rūta Sodianė).

Rajoninėje chemijos olimpiadoje **Emilė Kėsaitė** (9c) užėmė I vietą. Mokytoja Daiva Andruškaitė.

Parengė Raminta (8d)

45 šypsenos iš praeities

1975 metų rugsėjo pirmąją įvyko mūsų mokyklos atidarymo šventė. Nuo to laiko, kai simbolinis raktas pirmą kartą įteiktas mokyklos direktoriui Vladui Mikalauskui, daug vandens nutekėjo...

Keitėsi mokyklos vadovai, pavadinimai, mokiniai, mokytojai, bet Senamiesčio mokykla vis tokia pati – išskirtinė savo dvasia. Vienintelė ir nepakartojama.

Šie mokslo metai jau 45-ieji. Simbolinis jubiliejus. Ta proga nusprendėme parengti rubriką „45 šypsenos iš praeities“: susisiekti su 45-iais buvusiais mokiniais ir mokytojais bei užduoti jiems po kelis klausimus. Mums buvo įdomu sužinoti, kaip jiems sekasi. Tikimės, ir jums!

Prašėme jų pristatyti save, pasidalinti prisiminimais iš mokyklos laikų ir palinkėti ko nors dabartinei mokyklos bendruomenei. Taigi... pasipuoškite šypsenomis ir pasitikite šypsenas iš praeities!

Gintarė Gurevičiūtė-Gailė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu linksma, energinga ir vėjavaikiška. Komunikabili, mėgstu bendrauti, keliauti ir dievinu menus. Šiuo metu dirbu Plungės viešojoje bibliotekoje, kuri yra įsikūrusi grafo Zubovo pilaiteje, parke. Dirbu kaip kultūrinės veiklos vadybininkė. Veiklos labai įvairios, bet daugiausia koncentruojuosi į projektų rašymą ir įgyvendinimą bei tarptautinį bendradarbiavimą. Man svarbu, kad pasaulis žinotų apie mūsų nedidelio miesto unikalią biblioteką. Taip pat domiuosi technologijų inovacijomis, stengiuosi įnešti naujovių ir kurti naujas paslaugas bibliotekoje. Svajoju apie biblioteką „be sienų“...

Prisiminimai iš mokyklos. Geri laikai, nerūpestingos dienos. Labai patikdavo filosofuoti su istorijos mokytoju Gintautu Černeckiu. Jis buvo mano autoritetas, išskirtinis mokytojas, suteikė kitokį požiūrį į gyvenimą. Pasikalbėjimai su juo visada padėdavo įveikti egzistencinę būseną bei sunkią paauglystę. Linksma būdavo ir per diskotekas, ypač kada klasiokas, dabar žinomas radijo laidų vedėjas Richardas Jonaitis, vesdavo jas, nes grojaraštis būdavo įspūdingas ir pageidavimus pildydavo. Pamenu, kaip per grupės „Nirvana“ dainas čiuoždavau ant kelių per aktų salės parketą... Oi, kaip norėčiau grįžti į tuos laikus...

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Linkiu nepalūžti dėl susiklosčiusios COVID pandemijos. Viskas gyvenime turi pabaigą, tad ir pandemija baigsis. Taip pat būti kūrybiškiems ir dirbti išvien.

Rita Varpiotienė

Kaip Jūs save pristatytumėte?

40 metų mokiau lietuvių kalbos Senamiesčio mokykloje. Šiandien, kai mokyklos duris uždariau beveik prieš dvejus metus, savęs neįsivaizduoju kitame darbe, kitose srityse.

Prisiminimai iš mokyklos. Patys šviesiausi prisiminimai susiję su paskutiniąja mano auklėtinių laida. Tai buvo asmenybės, be galo kūrybingi žmonės, o svarbiausia šilti žmonės. Džiugu, kad tokie mokiniai buvo mano pedagoginiame kely. Tada ir mokytojo darbas atrodo prasmingas.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Mokytojas formuoja ir ugdo asmenybes, kurios pakeis ateity dabartinę mokytojų kartą. Taigi linkiu atlikti šią misiją bet kokiomis sąlygomis gražiai.

Giedrė Budginė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Aš esu dizainerė, baldų projektuotoja. Dviejų berniukų mama. Motinystės atostogų metu viską metusi, save atradusi iš naujo. Esu kūrėja. Gaminu vardines kaladėles vaikams. Instagrame galite rasti mano profilį „Suku lizdą“.

Prisiminimai iš mokyklos. Metai buvo linksmi, bet smagiausia būdavo po pamokų. Šilčiausi prisiminimai pagalvojus apie dailės mokytoją Aldoną Bieliauskienę, lietuvių kalbos mokytoją Vandą Makauskienę, rusų kalbos mokytoją Lidiją Tilvikaitę. Nuostabios moterys, savo srities specialistės.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Palinkėčiau kurti darnią bendruomenę, padėti tiems jauniems žmonėms rasti save. Padėti žmogui išgryninti savo pliusus, nestrigti minusuose. Palinkėčiau, kad mokykloje dirbtų tik tie, kurie matytų prasmę savo darbe.

Birutė Uthne

Kaip Jūs save pristatytumėte? Tiesiog mokytoja. Savo darbą mylinti mokytoja. 35 metus dirbau Senamiestyje. Dabar treči metai dirbu darželyje Norvegijoje.

Prisiminimai iš mokyklos. Senamiestis – tai nepaprastai šilti, turiningi ir prasmingi tradiciniai renginiai Mokytojo dienos proga, adventinės popietės, valstybinių švenčių minėjimai, po kurių visada krūtinėj drugeliai skraidydavo. Su šypsena prisimenu mokinių ir mokytojų LIK-ą mokyklos 25-mečio proga ir visus po to sekusius bendrus mokinių ir mokytojų pasirodymus. O paskutinis mokyklos jubiliejus Kultūros centre buvo vertas LRT ekrano. Buvusių chorių jungtinis koncertas – tai aukščiausia meilės mokyklai išraiškos forma. Senamiestis – tai pirmieji mano auklėtiniai, iki išnaktų jiems ruoštas šimtadienis, paskutinė jų Rugsėjo 1-oji, kai administracija atvažiavo arkliu pakinkytu vežimu, malonūs susitikimai su jais iki šiol. Įsiminė vidinis azartas organizuojant pirmąją Pyragų dieną. Didžiulę nostalgiją jaučiu „Comenius“ projektams (galvos sukimas planuojant veiklą, pasitenkinimas realizavus idėjas priimant svečius ir išvykose; suvokimas, kad mes esam ne kiek ne žemesnio lygio, palyginus su belgais, italais, ispanais ir kt.). Senamiestis – tai nepakartojami kavos pertraukėlių draugai, su kuriais per 20 minučių

sugebėdavom turiningai paminėti Vasario 16-ąją, Kovo 8-ąją, gimtadienius ir t. t. Kiek ten buvo širdies šilumos, išmonės!!! Visam gyvenimui išliks atminty Užgavėnės 1999 metų vasario 16-ąją ir Pelenų diena po jų direktoriaus kabinete. Su skausmu širdy prisimenu dalyvavimą protestuose dėl Senamiesties vidurinės mokyklos išlikimo. Nepavyko... Senamiestis – tai dalis mano širdies.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Linkiu, kad *senamiestukai* nenustygtų vietoje, kad mylėtų mokyklą ir būtų aktyvūs popamokinėje veikloje. Kai mokyklinis gyvenimas bus įdomus, nebus laiko nuoboduliui, tada ir mokslai geriau seksis.

Saulius Viburys

Kaip Jūs save pristatytumėte? Statybos inžinierius, projektų vadovas.

Prisiminimai iš mokyklos. Nesu niekada skaičiavęs, būtų labai įdomu – kiek apytiksliai kartų per 12 metų girdėjau suskambant mokyklos skambutį!?

Vienareikšmiškai tai labiausiai „nusėdęs“ jausmas iš mokyklos laikų mano kūne. Darbe kartas nuo karto tenka susidurti su priešgaisrinio aliarmo testavimu ar laikinai įdiegtos sistemos aktyvavimu, kai įsijungia panašaus dažnio „skambutis“. Kaskart pirmoji mintis būna – mokyklos skambutis! Ne pavojus, ne gaisras ir ne mintis pulti, lėkti skambinti ugniagesiams. Ne, pirmiausia, kad ir viduje, atsikviečia šypsena ir noras tiesiog jo pasiklausti. Patikėkit manim, jis toks specifinis, kad ir su zondais sunkiai kur vėliau savo gyvenime surasi. Labai tikiuosi, kai teks pakeisti tą skambutį į kokią naują aparatą, kad senasis bus patalpintas į mokyklos muziejų! Na, turbūt mokykloje nėra antro tokio įrenginio, kuris tarnautų tiek metų. O kaip dabar? Skambutį vis dar aktyvuoja punktualioji „sarginėlė“?

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Šypsokitės ir prižvelkit, kad šalia esantis irgi šypsotųsi!

Vaida Januškienė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu Vaida Januškienė (buvusi Matevičiūtė), baigusi mokyklą įstojau į VU medicinos studijas, po ilgų mokslų šiuo metu esu gydytoja otorinolaringologė. Studijuodama mediciną sukūriau šeimą čia, sostinėje, todėl baigusi rezidentūrą taip ir likau gyventi Vilniuje, nors gimtosios Plungės nepamirštu – apie dvejus metus kartą per mėnesį atvykstu ne tik aplankyti čia likusių artimųjų, bet ir dirbu vienoje medicinos klinikoje.

Prisiminimai iš mokyklos. Senamiesties mokykla kelia tik geriausias emocijas! Linksmiausi prisiminimai iš mokyklos šokių, kurie vykdavo mokyklos aktų salėje, kai didžioji dalis mergaičių šokdavo viduryje, o berniukai aplink salę eidavo ratu. Mokykloje buvo smagu lankyti įvairiausių būrelius – nuo šokių, mokyklos choro iki Šaulių sąjungos, tad laikas tikrai neprailgdavo, o dar pertraukų metu su draugėm reikėdavo aptarti visus „einamus pletkus“.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei?

Mokyklos bendruomenei linkiu mėgautis dabartimi ir siekti savo svajonių išsipildymo.

Martyna Domarkaitė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu Martyna Domarkaitė, muzikinio tinklaraščio „Muzikutis“ įkūrėja, Vilniaus „Sietuvos“ progimnazijos muzikos mokytoja, muzikos mokyklos „Ugnelė“ parengiamojo ir jaunučių choro vadovė. Vilniuje gyvenu jau šešerius metus.

Prisiminimai iš mokyklos. Nors ir banaliai skambės, bet negaliu įvardinti vieno ar net keleto įsimintinų įvykių iš mokyklos laikų, nes jų tiesiog nesuskaiciuojama galybė. Galbūt geriausiai prisimenu meilę visiems savo klasiokams, klasės auklėtojai Vidai Bondauskienei ir visiems mane mokiusiems mokytojams. Džiaugiuosi, kad mūsų klasė visada labai gerai mokėsi, net 14 vaikų lankė muzikos mokyklą, tad turėjome savo klasės ansamblį (jam vadovavo muzikos mokytoja ir mano mamytė Laima Domarkienė), nuolat dalyvavome visuose mokyklos bendruomenei skirtuose renginiuose. Su šypsena prisimenu mokyklą, džiaugiuosi, kad su savo buvusiais mokytojais dabar palaikau kolegiškus

ryšius. Visada aplankau mokyklą, kai būnu Plungėje.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Mokyklos administracijai ir mokytojams palinkėsiu pozityvesnių minčių, kūrybinio polėkio, nepamiršti, kokį didį darbą jie daro kasdien. O mokyklos mokiniams – džiaugtis ir iš visos širdies vertinti kiekvieną dieną šioje mokykloje, nes jūs net nenumanote, kaip jos pasiilgsite ateityje!

Kaip Jūs save pristatytumėte? Plungės Senamiesčio mokykloje lietuvių kalbos mokytoja dirbau 29 metus (nuo 1989 m. rugsėjo iki 2018 m. rugpjūčio). Tai buvo ir pertvarkų visuomenėje, ir lietuvių kalbos bei literatūros programos reformų, kurios ne visada džiugino, metai... Tiesa, stengiausi visur įžvelgti pozityvumo, o mokiniams padėti suprasti gimtosios kalbos svarbą.

Prisiminimai iš mokyklos. Daug mokinių per tuos metus sutikau, kasdienybėje visko būta, bet šiandien atmintyje iškyla tik malonios akimirkos, šviesūs vaikų veidai Rugsėjo 1-osios šventėse, pamokai ar įskaitai pasirengusių mokinių atsakinėjimas, išradingi auklėtinių pasveikinimai, malonūs pašnekesiai su kolegomis ir jų patarimai. Džiugu prisiminti ankstesnes mokyklos jubiliejų šventes, kurioms atsakingai ruošėmės su buvusiais auklėtiniais. Deja, liūdniausi prisiminimai susiję su tuo, kad mokykloje nebeleista formuoti vyresniųjų klasių.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Visada širdį sušildo dabartinių mokinių ir jų mokytojų pasiekimai konkursuose, olimpiadose, tad norisi palinkėti, kad, nepaisant visokių pertvarkų, mūsų mokykla ir toliau būtų tokia, kurią garsintų kūrybingi mokytojai ir savo mokyklą mylintys, darbštūs mokiniai!

Virginija Tamošauskienė

Akvilė Bučienė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu Akvilė Bučienė, scenoje esu Garbenčiūtė, Kauno Valstybinio muzikinio teatro artistė. Užsispyrusi, kaip ir priklauso tikrai žemaitėi, mėgstančiai kokybiškumą, profesionalumą, ryškias spalvas ir saldumynus.

Prisiminimai iš mokyklos. Iš tikrųjų apie Senamiesčio mokyklą likę patys gražiausi prisiminimai. Buvom padykę, kaip ir visi kiti vaikai. Mūsų klasei netrūko įvairios veiklos, kūrybiškumo... Juolab kad mūsų auklėtoja buvo gerbiama mokytoja Vanda Makauskienė. Oi, kiek gražių emocijų su ja patirta... Kaip dabar atsimenu pasiruošimus skaitovų konkursams... Tuometinė skaitymo praktika labai pasitarnavo mano profesijai. Taip pat šilčiausi prisiminimai apie direktoriaus pavaduotoją Juozą Griškų... Kiek mokyklinių koncertėlių, šauniausio moksleivio rinkimai ir daugybė renginių, kuriuose teko dalyvauti. Todėl prisiminus šiuos mokytojus apima geras jausmas, koks gali būti teisingas ryšys tarp

mokytojo ir moksleivio. Tiesa, ir man teko prisidėti prie „Pertraukos“ leidimo... Vienu metu kurdavau eilėraštką apie Ontę, o mano klasiokas Gintaras iliustruodavo.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Palinkėčiau kuo geresnio klimato mokykloje. Abipusio mokytojų ir mokinių supratimo, įsiklausymo į vienas kitą, ėjimo į diskusiją. Gyvuokit!!!

Mantė Makauskaitė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Man kur kas lengviau įvardinti dalykus ar sritis, kurios rūpi ir domina (tad natūraliai stengiuosi jose ir dirbti), nei apibrėžti save profesiniuose rėmuose. Šiaip esu viena iš tyrimų ir konsultacijų centro „AfriKo“ įkūrėjų – su šia organizacija, siekiančia kurti abipusiai naudingus ryšius tarp Baltijos ir Afrikos valstybių, paskutinius 3-4 metus praleidžiu daugiau nei didžiąją savo laiko dalį. Man įdomu dirbti su skirtingomis kultūromis ir bandyti suprasti, kaip veikia pasaulis. Tuo pačiu man svarbu, kad Lietuva būtų sumani, atvira ir prasmingų tarptautinių partnerysčių turinti valstybė. Džiaugiuosi, kad pavyksta šiuos dalykus derinti savo veikloje, nors meluočiau sakydama, kad kurti kažką nuo nulio yra lengva. Jei trumpai, tai save pristatytčiau kaip keistų dalykų darytoją.

Prisiminimai iš mokyklos. Jei nuoširdžiai, tai ryškiausiai prisimenu paskutiniuosius porą mokyklos baigimo metų, o jie mano atmintyje įsirėžę kaip nuolatinės šventės – šimtadieniai (kitų ir savi), išleistuvės ir egzaminų pabaigos paminėjimai klasiokų būryje. Nors mokytis man sekėsi gana gerai ir skyriau tam nemažai laiko, tuo pačiu magėjo gyventi „pilną“ gyvenimą – pilną draugysčių ir nuotykių – tad džiaugiuosi, kad pakako visko. Smagu prisiminti ne vieną mokytoją – daugelis jų buvo gana charakteringi, su savais, įdomiais būdo bruožais ir gyvenimiškais (ne tik dalykinėmis) pamokomis. Retrospektyviai žiūrint labai įdomu atsekti savyje dėlione – kažkas tinkamu metu paskatino, kažkas nuramino, kažkas davė stiprybės, kažkas sužadino jautrumą ar padovanojo nuotyki. Tuo metu taip neatrodė, bet dabar galiu pakankamai tiksliai atsekti tuos formuojančius momentus.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Nepasiduoti ir neplaukti pasroviui (ypač, jei srovė neša ne ten, kur norėtumėte atsistoti). Gal kartais atrodo, kad kur nors kitur viskas yra geriau, galimybės didesnės, resursai didesni, bet iš tikrųjų labai daug priklauso nuo mūsų pačių ūpo kurti savo aplinką. Tik svarbu labai norėti, pasistengti ir tikėti...

Mindaugas Rumšas

Kaip Jūs save pristatytumėte? Pagal specialybę ir užimamas pareigas profesinėje veikloje esu teisininkas. Tačiau kadangi dar iki dabar muzika išliko reikšminga mano gyvenimo dalimi, ne vieną kartą renginiuose buvau pristatytas kaip muzikuojantis teisininkas.

Prisiminimai iš mokyklos. Šilčiausi mano prisiminimai dar šiandien vaikščioja mokyklos koridoriais ir veda mokiniams pamokas. Tai – mano mokytojai. Jie yra šilčiausi mano prisiminimai, padarę didžiulę įtaką mano gyvenime. Jiems amžinai liksiu dėkingas. Nuolat apie juos pagalvoju, nuolat juos prisimenu (ir ne vien tik per Mokytojų dieną). Jie visam gyvenimui išliks mano atmintyje ir širdyje.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Savo mokyklai linkiu tvirtų sienų visomis prasmėmis: išlikti vieninga, siekiant kilnių tikslų ir aukštų darbo rezultatų; išlikti išskirtine – su savo požiūriu ir vertybėmis, išlikti jaunatviškai atvira naujoms idėjoms. Linkiu Senamiesčio mokyklą mylinčių ir vertinančių ateities kartų, kurios toliau garsintų mokyklos vardą už tvirtų jos sienų, o Senamiesčio žiburiams – amžinai degti ir šviesti kelią sėkmei.

Rimvydas Senkevičius

Kaip Jūs save pristatytumėte? 1999 m. baigiau mūsų mokyklą – Plungės Senamiesčio vidurinę mokyklą, ir pradėjau studijas Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje. Pasirinkau karininko profesiją ir tarnybą Lietuvos kariuomenėje. Tikėtina, kad žemaitiškas užsispyrimas leido įveikti įvairius profesinius iššūkius ir tobulėti savo pasirinktame kelyje. Tarnybos metu teko vykdyti įvairias pareigas, bet labiausiai man įsimintinos – Lietuvos kariuomenės vado adjutanto pareigos. Tai buvo garbingos, didžiulės atsakomybės, profesinės ir asmeninės patirties reikalaujančios pareigos, o šiuo metu studijuojau JAV kariuomenės koledže.

Prisiminimai iš mokyklos. Labiausiai įstrigo kasdieninis mokytojų pasiaukojimas, entuziazmas, tikėjimas savo mokiniais bei nuolatinis siekis sėkmingai perteikti žinias jaunesniajai kartai tam, kad būtumėme pasirengę įveikti naujus iššūkius ir pasiekti savo svajones. Įsimintina užklasinė veikla ir jos ypatingi pasiekimai mokslo, meno bei sporto srityse. Senamiesčio mokykla man visada išliks atmintyje kaip veržli, jauti, tikslo siekianti ir sparnus kilti suteikusi mokykla.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Labiausiai linkiu išlaikyti tvirtą ir šiltą mokytojų ir mokinių tarpusavio ryšį, niekada nenustoti tikėti, kad savo žiniomis ir darbais kuriame mokyklos, gimto miesto ir Lietuvos ateitį.

Justė Radzevičiūtė-Laugalienė

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu žurnalistė ir komunikacijos specialistė. Žurnalistinio darbo nedirbu jau senokai, bet prisistatydama negaliu išvengti šio žodžio, jis tarsi įaugęs į mane kaip tapatybės dalis. Tikiuosi aktyviai dirbantys žurnalistai už tai manęs nesmerks.

Šiuo metu dirbu Seimo kanceliarijoje, esu Spaudos biuro vadovė. Labai mėgstu darbą komandoje, ypač, kai visi kartu degame viena idėja, turime tikslus ir jais tikime.

Prisiminimai iš mokyklos. Komandinio darbo žavesys mane užkariavo dar „Pertraukos“ laikais mokykloje, o dabar ir toliau galiu tai patirti dirbdama Seime su puikia komanda. Atsimenu, kad su „Pertraukos“ redakcija likdavom gerokai po pamokų ir ne tik susidėliodavom darbus, sugalvodavom, kokios istorijos būtų įdomios, kokios temos aktualios, bet ir prisijuokdavom iš visokių kvailysčių.

Per prabėgusius metus daug kas pasimiršta, bet labai gerai pamenu vieną diskusiją per lietuvių kalbos pamoką. Tema buvo berods apie tai, ar šiuolaikiniame pasaulyje dar būna riterių (tuo metu skaitėme ir analizavome „Don Kichotą“). Per tą diskusiją taip susiginčijom su tame pačiame suole sėdėjusiu Gintu Vaičiškais, kad paskui nesikalbėjom kelis mėnesius.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Visiems mokykloje linkiu kūrybiškumo. Šie keisti metai tik įrodė, koks jis svarbus. Mokytojams linkiu tos išskirtinės išminties ir ramybės. Tai savybės, kurias turėjo mano mokytojai, tikiu, kad jas išlaikė ir perduoda tai jaunesniems kolegoms. O moksleiviams linkiu mylėti mokyklą, net jei ji kartais ir žiauriai užknisa. Gal skambės banaliai, bet daugiau niekada ir niekur jums nesūlys visko taip lengvai, reikės kur kas daugiau nagų ir ragų, kad išsikovotumėt tai, ko esate verti.

Richardas Jonaitis

Kaip Jūs save pristatytumėte? Esu Richardas Jonaitis. Radijo ir TV laidų vedėjas, seniai seniai (nors mano atmintyje visai ką tik) buvęs Plungės Senamiesčio vidurinės mokyklos moksleivis.

Didžioji mano darbų dalis šiuo metu yra LRT struktūroje, čia vedu tris radijo laidas: „Švelnūs Tardymai“ ir „Po koncerto“ LRT OPUS eterijoje, o „Paraštės“ LRT eterijoje. Nuo rudens turėčiau dažniau matytis ir TV eterijoje, o artimiausiu metu tapsiu laidos „Sofos Žaidynės“ vienu iš vedėjų ir tai bus rodoma „Laisvės TV“. Taip pat vedu visokiausius koncertus, konferencijas, renginius. Aišku, kai nebūna karantino, daug keliaujam. Su žmona buvom nusibelde iki Australijos, Naujosios Zelandijos, Fidžio, Vanuatu, Filipinų, Tailando, Singapūro, Malaizijos ir kt. Žodžiu, viskas visai smagiai.

Prisiminimai iš mokyklos. Iš mokyklos, kurioje praleidi tiek daug metų, žinoma, atsiminimų yra daug. Atsimenu jaukią atmosferą ir labai švelnią

mokytoją pradinėse klasėse, vėliau daug skirtingų, bet tikrai puikių mokytojų. Ryškūs atsiminimai iš mokyklos choro ir mokytojo Antano Pagojaus muzikos kabineto. Tarpklasinės varžybos, klasiokės, pavasariais vedančios iš proto. Bet mano patys ryškiausi prisiminimai yra iš mokyklos diskotekų, kur būdavau vienas iš DJ, turėdavome vieną muzikinį centrą ir grodavome muziką turėdami kelis CD ir daugybę kasečių. Tai buvo labai šaunus laikas, kurio beprotiškai laukdavau, ir būtent ten buvo mano dabartinės karjeros užuomazgos.

Ko palinkėtumėte mokyklos bendruomenei? Mėgautis gyvenimu, turėti didelių svajonių, klausyti geros muzikos, nešvaistyti per daug laiko socialiniuose tinkluose, domėtis pasauliu ir daugiau švelnumo bei pagarbos vieni kitiems.

TĘSINYS - KITAME NUMERYJE! :) Rubriką rengė: Ula, Ugnė, Gerda (8d), Saulė, Dovilė, Patricija (8c) ir Agnė (8a)

Susipažinkime!

Gyvenimas, kaip tas sraunus upelis, nestovi vietoje – vieną vilnį keičia kita. Taip ir mokykloje – keičiasi ir mokiniai, ir mokytojai. Vienus bendruomenės narius išlydime, gero vėjo palinkėję, o naujus pasitinkame su džiaugsmu ir atvira širdimi.

Šiemet prie mūsų mokyklos mokytojų kolektyvo prisidėjo pradinė klasių mokytoja Eglė VAGNORIENĖ ir matematikos mokytoja Jūratė ČERNEVIČIENĖ. Tad mes, smalsiosios „Pertraukos“ korespondentės, panorome su jomis susipažinti. Tikimės, ir jums ši pažintis bus įdomi!

Pradinė klasių mokytoja Eglė VAGNORIENĖ

Kodėl nusprendėte pasirinkti būtent mokytojos profesiją?

Pastūmėjo mama, nes kiekvieną vasarą mane išveždavo iš miesto į kaimą atostogauti. Susirinkdavo visi mažesnieji pusbroliai ir pusseserės, aš buvau vyriausioji, tai darydavau tvarką. Tetos ir dėdės labai džiaugdavosi, o mama sakydavo, kad man reikia būti mokytoja, nes manęs visi klauso.

Tęsinys - 8 puslapyje

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija?

Vaikystėje svajojau būti šokėja, vėliau trenere, nes lankiau tinklinį, o kai atėjo laikas rimtai apsispręsti, nutariau būti mokytoja.

Kaip sekasi dorotis su karantino iškeltais iššūkiais? Kas buvo sunkiausia užklupus karantinui?

Su antrąja karantino banga buvo jau lengviau, kaip ir buvom tam pasiruošę, tai didelių sunkumų nebuvo. Su vaikais nelabai dar spėjau rudenį susipažinti, tai šiek tiek nerimavau, kad bus sunku su jais bendrauti nuotoliniu būdu. Bet viskas gerai, galima sakyti, kad atvirkesčiai: mes artimiau susibendravom ir pamokos vyksta puikiai. Vaikai nuoširdesni namų aplinkoje, todėl ir pokalbiai nuoširdesni.

Kas Jums pakelia nuotaiką, prablaško?

Nuotaiką man pakelia gamta. Mėgstu išeiti pasivaikščioti. Gyvenu Stalgėnuose, aplink yra labai gražių Minijos pakrančių, laukiu pavasario ir dviračiu aplekiu visą apylinkę.

Koks Jūsų mėgstamiausias metų laikas?

Pavasaris. Man patinka, kai viskas prabunda, sužaliuoja ir vėl viskas atgyja. Gal dar todėl, kad gimtadienis pavasarį...

Ar turite žmogų, kuris Jus įkvėptų ar labai žavėtų?

Konkrečiai vieno žmogaus neturiu, mane sužavi nuoširdūs, geros širdies žmonės.

Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Kai turiu laisvo laiko, veliu. Šio amato išmokau jau seniai. Veliu skraistes, šalikus, drabužius. Teko dalyvauti ir parodose. Tiesa, dabar tam skiriu mažiau laiko.

Kaip apibūdintumėte save trimis žodžiais?

Komunikabili, draugiška, kūrybiška.

Kaip sekasi dirbti mūsų mokykloje? Ar jau apsipratote?

Sekasi puikiai, atrodo, kad šioje mokykloje dirbu jau seniai. Džiaugiuosi nuoširdžiu kolektyvu ir gera atmosfera mokykloje.

Ko palinkėtumėte ir sau, ir visai mokyklos bendruomenei?

Mokyklos bendruomenei linkiu vienybės, siekti gražių darbo rezultatų, mokyklai – būti išskirtine ir pastebėta visų, o svarbiausia, kad joje būtų gera visiems. Mokytojams linkiu visuomet likti nuoširdiems ir supratingiems, daugiau pasitikėti savimi, įveikti visas kliūtis ir įkvėpimo naujiems darbams.

Interviu rengė Agnė (8a)

Matematikos mokytoja Jūratė ČERNEVIČIENĖ**Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija?**

Mano vaikystės svajonių profesija buvo buhalterė – visad mane traukė skaičiukai.

Kas paskatino pasirinkti nelengvą mokytojo profesiją?

Tai, matyt, buvo nulemta iš aukščiau. Per mokinių atostogas ar vasarą dažnai svečiuodavausi pas pusseserę Šiauliuose ir vienas iš mūsų mėgstamų užsiėmimų buvo žaisti „mokyklą“. Ir, spėkit, kokių dalykų mokiau aš, o kokių – pusseserė? Ogi aš mokiau matematikos, fizikos, chemijos, o pusseserė – lietuvių, anglų, vokiečių kalbų. Ir likimas taip sudėliojo, kad aš dirbu matematikos, o pusseserė – vokiečių kalbos mokytoja. Taigi, prisizaidėm...

Kai buvote mokinė, kokie dalykai mokykloje Jums labiausiai patiko?

Labiausiai patiko, o gal geriausiai sekėsi, žinoma, matematika, bet patiko ir technologijos. Traukė ir tebetraukia rankdarbiai.

Kaip sekasi dirbti mūsų mokykloje? Ar jau apsipratote?

Sunku ką pasakyti, nes labiau įsilieti į jūsų mokyklos bendruomenę sutrukdė karantinas. Nespėjau nei mokinių, nei mokytojų geriau pažinti.

Su kokiais iššūkiais susiduriate mokydama nuotoliniu būdu?

Daugiau laiko užima pasiruošimas pamokoms. Sunku (gal ne taip patogu) taisyti mokinių darbus, gyvo bendravimo (akių kontakto) trūkumas. Sunkiau motyvuoti mokinius darbui.

Kokias knygas mėgstate skaityti? Gal turite mėgstamiausią?

Romanus. Vieno tokio įsimintino neišskirčiau. Tik dabar, auginant vaikus ir dirbant, šio malonumo tenka atsisakyti, tiesiog tam nelieka laiko.

Kokios gėlės Jus labiausiai džiugina?

Neišskirčiau tokių labiausiai mėgstamų – visų gėlių žiedai savotiškai gražūs, kvapnūs, žavūs, džiugina akis.

Interviu tęsinys - paskutiniame „Pertraukos“ puslapyje.

Interviu su mokytoja Jūrate ČERNEVIČIENE tęsinys

Kaip mėgstate leisti laisvalaikį?

Laisvalaikį mėgstu leisti keliaudama, gamtoje. Karantino metu seniai užmirštiems pomėgiams ar naujiems laiko neatsirado – visas laikas skiriamas darbui ir šeimai.

Ko palinkėtumėte ir sau, ir visai mokyklos bendruomenei?

Sau visad linkiu idėjų, kūrybiškumo, pasitikėjimo savimi, labiau įsilieti į Jūsų mokyklos bendruomenę, o Jūsų mokyklai – išlikti tokiai jaukiai, stipriai savo pasiektais rezultatais kaip iki šiol. Sėkmės!

Interviu rengė Patricija (8c)

Mokykloje dūžia „Išmaniosios bitutės“

Mokykloje pradėtas įgyvendinti projektas „Išmaniosios bitutės programavimo labirintuose“, skatinantis technologijų veiklą.

Pirmokai ir trečiokai jau išbandė robotikos užsiėmimus „Pro Detektyvai“ ir „Pro Gelbėtojai“. Pirmokėliai nuotolinio užsiėmimo metu tapo „Pro Detektyvais“ ir tyrė „nusikaltimą“: sprendė interaktyvias ir logines užduotis, konstravo, piešė. Noriai atliko namų darbus: tyrinėjo savo pirštukus, ant jų esančias bangeles, darė pirštų atspaudus. Trečiokai tapo „Pro Gelbėtojais“ ir mokėsi traukti iš bėdos draugą. Atlikdami interaktyvias užduotis, konstruodami susipažino su kariuomene ir joje dirbančiais kariais.

Ontė Lebedėlė švenčia!

*Tulpių puokštę geltonų
Nešė Ontė Jadzei prie
namų,
Dar eilėrašį pridėjo:
Taip Jadzėlė jam rūpėjo.*

*Kovo aštunta praėjo,
Tulpės greitai nužydėjo.
Mokytojai galvą užia,
Karantinas spaudžia dūšią.*

*Klausia auklėtoja Ontės:
„Kas tau, mielas,
Lietuva?“
Tyli Ontė, kraipo galvą.
Nesumąsto, ir gana...*

*Bet va, sužaidė „kahutą“,
Apie laisvę pakalbėjo,
Ir širdelėje Ontelės
Naujas jausmas sukirbėjo.*

*Šalia meilės savo Jadzei
Bei tėveliui su mama
Širdyje jam „įsirašė“
Gražus žodis – Lietuva!*

Viltė Šeškauskytė (8a)

Laikraščio „Pertrauka“ kolektyvas

Redaktorė – Renata Daukintytė.

Jaunieji žurnalistai: Dovilė Lamsargytė, Saulė Lydytė, Patricija Simonavičiūtė (8c), Agnė Vitkutė (8a), Gerda Baltikauskaitė, Raminta Ežerskytė, Eva Dobrovolskytė, Evita Sozontovaitė, Ula Trilikauskaitė, Ugnė Mickevičiūtė (8d).